

ไปคุยกับแพะน้อย ในวันฮารีรายอ

کای نۆی دغن انق کمبیغ دهاریرایا
چریتا دان لوکیسن اولیه نیء خالد راء دین احمد

คำนำ

ในการจัดตั้งอุทยานการเรียนรู้ภูมิภาคต้นแบบแต่ละภาคนั้น สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (TK park) ได้มีการเตรียมการคู่ขนานกันไปทั้งด้านกายภาพและเนื้อหาสาระ กล่าวคือในระหว่างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำลังปรับปรุงหรือก่อสร้างอาคารสถานที่สำหรับห้องสมุดมีชีวิตในรูปแบบอุทยานการเรียนรู้ สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ก็ประชุมหารือกับบุคลากรในท้องถิ่นและร่วมกันคัดเลือกหนังสือ ดนตรี และกิจกรรมต่าง ๆ ไปพร้อมกัน เพื่อเตรียมการด้านหนังสือและสื่อต่างๆ ซึ่งถือเสมือนเป็นจิตวิญญาณของห้องสมุด ครั้งหนึ่งในการประชุมที่สถาบันทักษิณคดีศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเพื่อหารือร่วมกับเทศบาลนครยะลา และนักวิชาการจากสถาบันฯ อาจารย์นิโคเล ระเบิดอาหมัด ได้เสนอความคิดว่าท้องถิ่นแต่ละแห่งมีนิทานพื้นบ้านที่เล่าขานสืบทอดกันมายาวนาน และนิทานบางเรื่องในภาคใต้ค่อนข้างคล้ายคลึงกับนิทานในภาคอื่นๆ ด้วย ดังนั้นหากสำนักงานอุทยานการเรียนรู้ช่วยถ่ายทอดงานของนักวิชาการท้องถิ่นที่ศึกษาเรื่องราวนิทานพื้นบ้านอยู่แล้วก็จะเป็นการเพิ่มปริมาณหนังสือเด็กและเยาวชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้คนในท้องถิ่นต่างๆ ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ

นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าที่มีทั้งสาระ ความสนุกสนาน และจินตนาการ สืบทอดกันมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นอันล้ำลึก มีความหมายต่อการเชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และการดำรงอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และมนุษย์กับธรรมชาติ แม้จะเป็นเรื่องเล่าเฉพาะของชุมชนหรือท้องถิ่น แต่สาระที่แฝงอยู่ในเนื้อหาเรื่องราวของนิทานนั้นคือคติสอนใจ ซึ่งเป็นความรู้สากลที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทุกหนแห่ง

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของนิทานพื้นบ้านดังกล่าว จึงได้ริเริ่มจัดทำโครงการสมุดภาพนิทานพื้นบ้านขึ้น โดยมอบหมายให้มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็กดำเนินการประสานงานกับปราชญ์ชาวบ้าน นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนหน่วยงานด้านศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น ร่วมกันคัดเลือกนิทานพื้นบ้านของแต่ละภาคซึ่งมีเนื้อหาสาระที่มีคุณค่า มีอิทธิพลต่อความคิดและจินตนาการของเยาวชนในทางสร้างสรรค์ นำมาเรียบเรียงและจัดทำภาพวาดประกอบขึ้นใหม่ เพื่อจัดพิมพ์เป็นหนังสือที่มุ่งเสริมสร้างจินตนาการให้อ่านง่ายและเพลิดเพลิน โดยหวังว่าจะเป็นสื่อจูงใจให้เด็กและเยาวชนทั่วไปสนใจและรักการอ่านมากยิ่งขึ้น ทั้งยังสามารถนำไปประกอบการเล่านิทานในครอบครัว โรงเรียนและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เป็นการสืบทอดและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ มีความตั้งใจจะทำโครงการสมุดภาพนิทานพื้นบ้านให้ครบ 4 ภาค ได้แก่ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและตะวันออก แต่ละภาคประกอบด้วยนิทานจำนวน 12 เรื่อง ออกแบบรูปเล่มให้เหมาะสมสอดคล้องกับความสนใจของเด็กและเยาวชนช่วงวัยต่างๆ สำหรับนิทานชุดภาคใต้นี้ แบ่งเป็นหนังสือสำหรับเด็กอายุไม่เกิน 9 ปี จัดทำในรูปแบบสมุดภาพนิทาน 2 ภาษา ทั้งภาษาไทย-ภาษามลายู และภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ ส่วนหนังสือสำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 9 ปีขึ้นไป จัดทำรูปเล่มในลักษณะปกแข็งปกนุ่ม ประกอบด้วย

ช่วงอายุ 0-3 ปี ได้แก่เรื่อง จารอภิตอ และเมืองนำอยู่ที่หนูรัก

ช่วงอายุ 3-5 ปี ได้แก่เรื่อง ไก่โงมูสัง และเปาะแซเตาะกับชามะ

ช่วงอายุ 6-9 ปี ได้แก่เรื่อง ไข่นัยกับแพ่น้อยในวันฮารีรายอ และชิงอ : เจ้าป่าผู้กล้าหาญ

ช่วงอายุ 9-12 ปี ได้แก่เรื่อง ซาไก และพระเศวตสุรคชาธาร

ช่วงอายุ 12-15 ปี ได้แก่เรื่อง รายอฆอน และจาโต : เล่ห์กลบนกระดาน

ช่วงอายุ 15-18 ปี ได้แก่เรื่อง วัดถ้ำคูหาภิมุข และแดนคนธรรพ์

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า นอกเหนือจากบทบาทในฐานะผู้จุดประกายต้นแบบห้องสมุดมีชีวิตในประเทศไทย ให้เป็นพื้นที่แสวงหาความรู้ในบรรยากาศการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และทันสมัยแล้ว สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ ยังจะได้ทำหน้าที่ปลูกฝังและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านแก่เด็กและเยาวชน บนพื้นฐานของความเคารพและภาคภูมิใจ ในภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่นของตน เสริมสร้างการยอมรับความแตกต่างหลากหลายและใช้สติปัญญาแก้ไขปัญหา อันจะนำไปสู่สังคมสันติสุขอันยั่งยืนในท้ายที่สุด

ดร.ศิริกร มณีนรินทร์

ประธานกรรมการสำนักงานอุทยานการเรียนรู้

ไปน้อย กับ แพะน้อย ในวันฮารีรายอ

کای نوي دغن انق کمبیغ دهاریرایا
چریتا دان لوکیسن اولیه نیء خالد راء دین احمد

เรื่องและภาพ นิคอละ ระเด่นอาหมัด

วันนี้... ไข่นุ้ยมาซื้อน้ำหวานที่ร้านเจ้หมายเหมือนทุกวัน

“ไข่นุ้ย ไปบ้านเป๊าะจี๊ กันมั๊ย”

“ไปครับ จะไปทำไมเทรอเจ้หมาย”

“เจ้ชื้อก๊วยน้ำว่าจากชาวบ้านมาตั้งครืออยากแบ่งไปฝาก
เห็นเป๊าะจี๊ชอบกิน หมุ่นี้ไม่ได้แวะมากินโกปีที่ร้านเจ้หลายวันแล้ว
เป็นอะไรหรือเปล่าก็ไม่รู้”

“ดีครับ ไข่นุ้ยจะได้ไปเที่ยวตลาดเก่าฝ่งโน้นด้วย”

“ไปซีไป... ไปกันเลยนะ”

هاراي اين... سفرت بياس كاي نوي ممبلي اير مانيس دكداي
چي مواي

"كاي نوي .. ماء و كه كيت فركي كرومه فاء چيق"

"يا فركي... اف توجوان چي مواي؟"

"چي.. اد بلي فيسغ كلت بارت ستنداغ دري اورغ
كمفوغ ، ايغين بهاكي كفنڊن، دي سوڪ ماكن . تافي ده
براف هاري دي تاء داتغ مينوم كوفي دكداي چي، افكه سبيش
تيدق جوڪ تاهو"

"باء يقله. كاي نوي فون برفلواغ منزيارهي ككداي لام

دسبرغ سان"

"فركي له ، كيت فركي سكارغ"

เจ้หมวยเดินนำไปหน่อยไปที่รถมอเตอร์ไซด์คันน้อย

“ทำไมเขาเรียกฝั่งโน้นว่าตลาดเก่าละเจ้หมวย”

“เป๊าะจี้เคยเล่าให้ฟังว่าตลาดฝั่งโน้นเป็นชุมชนแรกที่คนย้ายเข้ามา
อยู่ในยะลา ต่อมาย้ายกันเข้ามา มากก็เลยขยายมาฝั่งนี้ ทุกคนเลยพากันเรียก
ฝั่งโน้นว่าตลาดเก่า คนส่วนใหญ่เป็นมุสลิม แต่ก็มีคนไทยจีนและไทยพุทธอยู่บ้าง”

چي مواي برجان منوجو کمو توسيکل برسام کاي نوي
"چي ... کناف دسبرغ سان دفغکيل کدای لام؟"
" فاء چيق فرنه منچريتا بهوا دسبرغ سان ادله سبواه
مشارکة فرتام باکي مريک يث داتغ مندودوقکي دجالا، کمدين
بيلا فندودوقش برتمبه راماي ، ترفقساله ملواسکن کاواسن
کسبله سيني، لالو ممغکيل سبرغ سان دغن نام کدای لام،
دديمي اوليه کبايقکن مسلم، تافي ادجوک تهاي چينا دان تهاي
بوذا مندودوقکيش."

“เจ้หมวยนี่ดีนะ ใส่หมวกกันน็อกทุกครั้งเลย ครูของไข่นุ้ยบอกให้เด็ก ๆ คอยเตือนผู้ใหญ่ให้สวมหมวกกันน็อกทุกครั้งก่อนออกรถ”

“จ๋า...ชอบใจที่ชม”

“แพะ...เจ้หมวยระวังชนแพะ” ไข่นุ้ยตะโกนเสียงลั่นเพราะแพะวิ่งตัดหน้ารถ

“ทำไม ผู่งแพะเดินผ่านอย่างนั้นนะไข่นุ้ย”

“ชาวบ้านที่นี่เขาเลี้ยงแพะกันทั้งนั้น บ้านเป๊าะจี้ก็เลี้ยง เลี้ยงเยอะด้วย”

چي موي ني اورغ بايق، سلالو ماکاي توفی کلیدر ، کورو
کاي نوي مغاجر کانق - کانق، سفای سنتیاس ممبری فرایغتن
کفد اورغ دیواسا اکثر ماکاي توفی کلیدر دستیف کالی مندو
کندراءن

" یا... تریماسیه یغ مومجی سایی "

" کمبیغ !! اواس... ملغکر کمبیغ " کای نوي ملاءوغ

کران کمبیغ ملینتس ددفنث

" کناف کمبیغ - کمبیغ برسلیرق دکاواسن این؟ "

" فندودوق دکاواسن این رامای یغ منترنقکن کمبیغ،

فاء چیق سندیری فون منترنق کمبیغ - کمبیغ بایق جوك "

“ถึงบ้านเป๊าะจี้แล้ว” ไข่น้อยี่ทางเข้าซอยข้างหน้า
“เจ้เห็นแล้ว นุ่นไงเป๊าะจี้อยู่พอดีเลย...สวัสดีค่ะเป๊าะจี้”
“สวัสดีครับ” หมวยจอดรด แล้วจูงมือไข่น้อยเดินเข้าไปหาแล้วยกมือไหว้
“สวัสดีจ๊ะ สวัสดี มาได้อย่างไรกันนี่”

"ده سمفای کرومه فاءچیق " کای نوی منوجوق کلوروغ
دفن ایت .
"چی فون سو ده نمفق، ایت دی فاءچیق...، برکتولن دی
فون اد، ساوادی فاءچیق"
"یا .. ساوادی" موای ماکیح موتوسیکلث ، سمیل مغاجق
کای نوی منوجو کاءره فاءچیق ، دان مغلکت تاغن تابیق
"یا.. یا.. ساوادی ... ساوادی ، کنافا داتغ کسینی"

“หมวยชวนไข่นุ้ยมาหาเป๊าะจีเืองนั้นแหละ เห็นหายไ้หลายวัน
ไม่สบายหรือเปล่าคะ...หมวยมีกล้วยน้ำว้ามาฝากเป๊าะจีด้วยละ”

“ขอบใจมากนะหมวย”

“อ้าว ไข่นุ้ยไปไหนแล้วนี่ เร็วจริง ๆ”

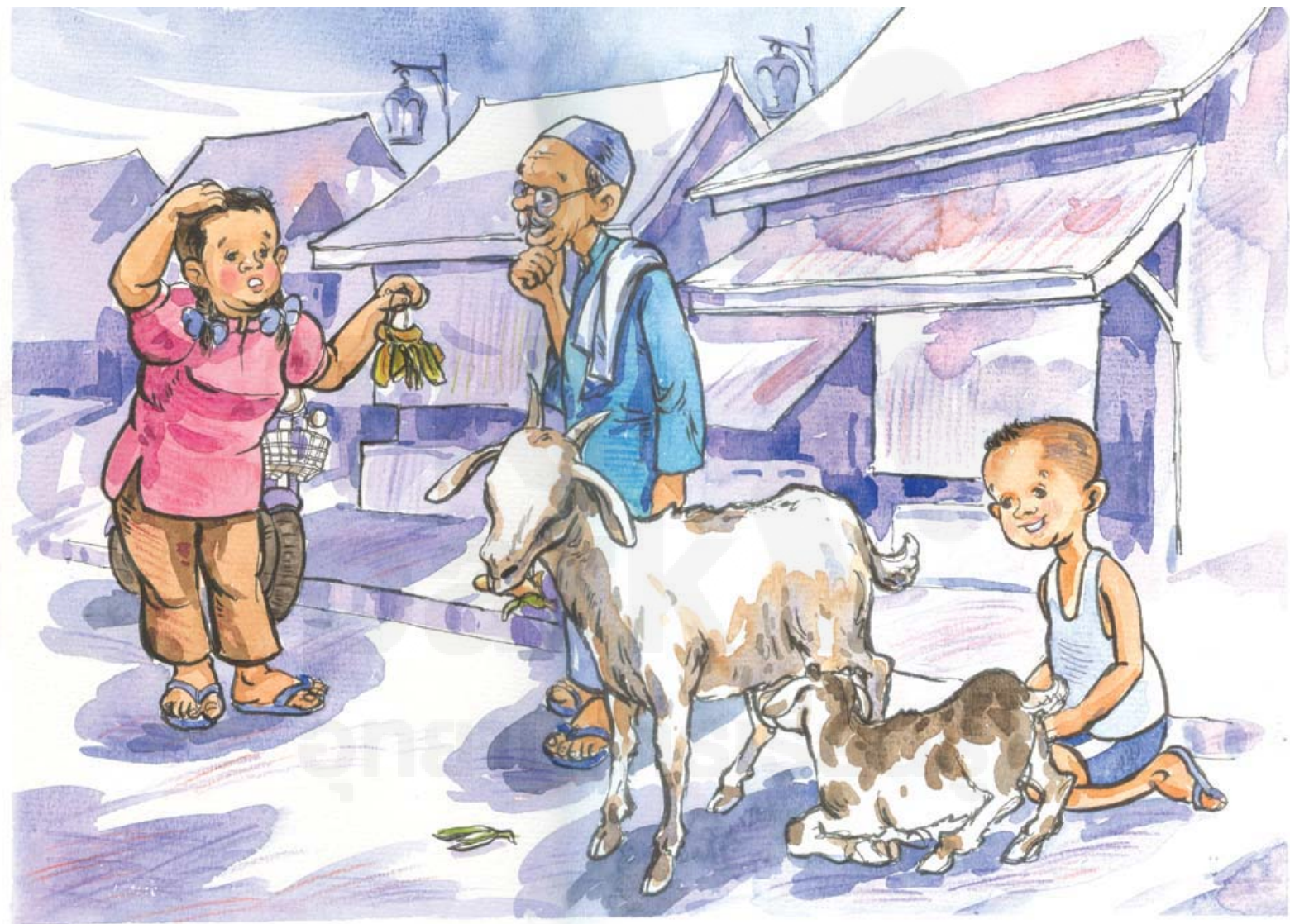
“โน่นไง” เป๊าะจีชี้ไปทางไข่นุ้ยที่กำลังเล่นอยู่กับลูกแพะ

“วันก่อน เล่าเรื่องแม่แพะของเป๊าะจีกับลูกอ่อนที่กำลังน่ารักให้ไข่นุ้ยฟัง
ไข่นุ้ยอยากดู เป๊าะจีก็เลยพามาดู ตั้งแต่วันนั้น ไข่นุ้ยเลยมาเล่นกับมันทุกวัน
บางวันยังมาช่วยเป๊าะจีจูงแม่แพะไปกินหญ้าอ่อนที่สวนมิ่งเมืองหลังตลาดด้วย
ลูกแพะก็ชอบที่จะเล่นหยอกล้อกับไข่นุ้ย ไข่นุ้ยเลยติดเจ้าแพะน้อย เล่นกันจนตัว
ไข่นุ้ยซักจะมีกลิ่นเหมือนแพะเข้าทุกวัน บางวันเล่นกันจนถึงเย็น เป๊าะจีต้องเตือน
ให้รีบกลับบ้าน เกรงว่าพ่อแม่จะเป็นห่วง”

“จริงสินะ...ตอนไข่นุ้ยซ้อนท้ายรถ ได้กลิ่นอะไรจูน ๆ” เป๊าะจีกับหมวย
หัวเราะพร้อม ๆ กัน

“موايله يڭ مغاجق كاي نوي داتڭ منزبارهي فاء چيق. ده
بيراف هاري تاء نمفق. تاء صيحة كه، مواي اد فيسغ كلت
بارت سباكاي بواه تاغن اونتوق فاءچيق”
“تريماكاسيه بايق-بايق مواي”
“اول ل ل... كاي نوي تله كمان چفت سوغكوه ”
“نون ن ن... دسان” فاء چيق منونجوق كاره كاي نوي
يڭ سداغ برماين دغن انق كمبيغ.
“بيراف هاري دولو، اد چرينا كغد كاي نوي برڪناء
ايبو كمبيغ فاء چيق برماين دان انقن يڭ منجا ايت. كاي نوي
ايغن مليهت، فاءچيق فون بري دي مليهت، سچق دري هاري
ايت ، كاي نوي داتڭ برماين دغن ستياف هاري. كادغكلا
دي تولوغ مناريق ايبو كمبيغ كئامن ميڭ مغاغ ديبلا كغ فاسر،
اونتوق ماكن رومفوت مودا دسان ، انق كمبيغ فون سوك
برماين - مائين دغن كاي نوي، كاي نوي فون ترناريق هاتي
دغن انق كمبيغ ايت، مريك برماين سهيغك كاي نوي برباءو
سفرت كمبيغ ، كادغ - كادغ برماين ستمفاي وقت فنع،
فاءچيق فون مبري فرايغتن سفاي دي سكرافولغ كرومه ،
كران تاكوت ايبوبافن بيمبيغ”
“ميمغ بنر، كتبيك كاي نوي منوغكغ ديبلا كغ موتو
تادي، برباءو تغيت -تغيت” فاءچيق دان چي مواي كاناوا
برسام.

“หมวย ไหนบอกว่าเอากล้วยน้ำว้ามาฝากเป๊าะจี้ไง อยู่ไหนล่ะ...”

“อยู่ในตระกร้าหน้ารถหมวยนั่นไง...เฮ้...อย่างนะ ไป ไป นั่นของฝาก
เป๊าะจี้ล่ะ” หมวยตะโกนไล่แพะที่กำลังกินกล้วยในตระกร้าหน้ารถ แล้ววิ่งไป
แย่งกล้วยจากปากแพะ

“นี่ไง ของฝากเป๊าะจี้ เหลือแค่นี้แหละ...” หมวยทำหน้าที่ร้องไห้

“ข้างมันแกะะหมวย แม่แพะคงทิวนะ มันต้องให้นมลูกทุกวัน จึงต้องการ
อาหารมาก ๆ”

“แล้วหมวยค่อยเอามาฝากใหม่นะ ที่บ้านยังมีอีกหลายหวี”

“ไม่ต้องลำบากหรอกหมวย แพะตัวนี้เป็นของเป๊าะจี้ ให้แพะกินก็เหมือน
ให้เป๊าะจี้กินนั่นแหละ”

”مواي ، دمان فيسغ ، كوننث دباوا اونتوق جادي بواه
تاغن كغد فاءچيق ...“
” ددالم راك موتو .. هاي !! جاغن !! فركي !! فركي !! ...“
ايت بواه تاغن فاءچيق ” مواي مغللاو كمبيغ يغ سدغ ماكن
فيسغ ددالم راك موتو سمبيل لاري مربوت فيسغ دري مولوت
كمبيغ.
” اين دي ... بواه تاغن اونتوق فاءچيق، ها ث سقدار اين
سهاج .. ” مواي ساكن - اكن مناغيس.
” بيارله مواي ، ايبو كمبيغ دي لافر، ستياف هاري
مپوسو انقش. دي ممرلوكن مكانن يغ بايق.“
” ننتي مواي اكن باوا داتغ سمولا، درومه ماسيه اد بايق
سيكت لاكي“
” تاء فايه له مواي، كمبيغ ايت كفوپاءن فاءچيق، بيلا دي
ماكن ، مك سامله دغن بري كغد فاءچيق.“

สองสามวันต่อมา ไข่นุ้ยปั่นจักรยานมาซื้อน้ำหวานด้วยสีหน้าอมทุกข์

“เป็นอะไรไข่นุ้ย หน้าตาไม่ค่อยสบายเลย” ไข่นุ้ยรับถุงน้ำหวาน
ที่หมวยยื่นให้โดยไม่พูดไม่จา จนหมวยต้องถามซ้ำ

“ไข่นุ้ย ได้ยินเจ้ถามหรือเปล่า เป็นอะไรไปถึงได้หน้าตาไม่สบายอย่างนี้”

“เจ้าแพะน้อยนะซี ไม่รู้ว่าหายไปไหน บ้านเป๊าะจี้ก็ไม่มี ที่สวนมิ่งเมือง
ก็ไม่มี หายไปทั้งแม่ทั้งลูกเลย...ไปไหนก็ไม่รู้ ไข่นุ้ยคิดถึงมันจังเลย”

“ถามเป๊าะจี้หรือยังล่ะ”

“ไข่นุ้ยไม่กล้าถาม เจ้หมวยถามให้หน่อยซี...”

دوا تيك هاري كمدین، كاي نوي منوغكغ بسیکل داغ مبلې

ایر مانیس دغن موك یغ مورام

" اف كجادین كاي نوي، نمفق موك تاء برسري " كاي

نوي منریما ایر مانیس یغ دهولورا ولیه موای دغن ممیسو سریبو

بهاس، هیغك موای مغولغی فرتاپاءنث لاکئی

" كاي نوي !!... دغر فرتاپاءن اتو تیدق؟ افكه سببث

برموك ماسم سبکینی "

" انق کمیغ ایته، تاء تاهو هیلغ کمان. درومه فاءچیق

فون تاء اد، دتامن میغ مغاغ فون تاء جومفا، ایبو دان انقن تله

هیلغ، کمان فرکئی فون تاء تاهو، کاي نوي ایغت کفد ن."

" سوده تا ن فاءچیق اتاو بلوم؟ "

" كاي نوي تاء برانی ناء تا ن، بولیبهكه موای تولوغ

تا ن "

“หมวยเอาโกปีให้เป๊ะจีซักแก้วซี” เสียงเป๊ะจีตะโกนอยู่หน้าร้าน
ทำเอาหมวยและไข่น้อยตกใจ หมวยหันมากระซิบกับไข่น้อยให้หลบอยู่ข้างใน
แล้วเดินออกไปยกโกปีให้เป๊ะจีที่กำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์รออยู่

“วันนี้อากาศร้อนน่าดู พอร้อนทีไรเป็นได้คิดถึงโกปีทุกที” เป๊ะจี
ดูดีโกปีอย่างสบายใจ หมวยนั่งข้าง ๆ รอจังหวะ ที่เห็นว่าเป๊ะจีสบายอารมณ์ดี
แล้วจึงถามว่า

“ไข่น้อยบอกหมวยว่า เป๊ะจีไม่อยู่บ้านหลายวัน เป๊ะจีไปไหนมาคะ”

“อ้าว...นี่หมวยไม่รู้หรือว่า เมื่อห้าวันก่อนเป็นวันฮารีรายอ” หมวย
ทำหน้าสงสัยเพราะไม่รู้ว่วันฮารีรายอคืออะไร

“مواي!! كوفي كفد فاءچيق سكلس” سوارا فاءچيق
مغكيل ددفن كدای، مغعاقبيتكن مواي دان كاي نوي
تركجوت، مواي فالیغ مبيسيق سفای كاي نوي ميمبوبي دسبله
دالم دولو، ننقي كلوار مغهتنر كوفي كفد فاءچيق یغ سدغ مباح
سورت خبر ایت.

“ هاري این اودارا فانس، لالو ترايغت كفد ایر كوفي”
فاءچيق مغهيزوف ایركوفي دغن سنغ هاتين، مواي براد براد
دتفيش، منوغكو فلواغ اونتوق منا ث فاءچيق
“ كاي نوي مبريتاهو بهوا فاءچيق تيدق اد رومه بيراف
هاري، كمان فاءچيق فركي؟”
“ اول! مواي تاء تاهو كه، فد 5 هاري یغ لالوايت ،
هاريرايا ” مواي حيران، کران تاء مغرتي افكه هاريرايا ایت.

“แล้ววันฮารีรายอ คืออะไรล่ะเป๊ะจ๊ะ” หมวยถามด้วยความอยากรู้
 “อ้อ... คำว่าฮารีรายอเป็นภาษามลายูแปลว่า วันแห่งความปิติยินดี
 ชาวบ้านมักจะเรียกสั้น ๆ ว่าวันรายอ ในศาสนาอิสลามมีวันรายอปีละสองครั้ง
 คือ วันรายอปอซอ กับ วันรายอฮัจยี วันรายอปอซอ เป็นวันสิ้นสุดของเดือนปอซอ
 ที่ชาวมุสลิมเขาถือศีลอด และวันรายอฮัจยีเป็นวันที่ชาวมุสลิมไปแสวงบุญที่
 นครเมกกะฮ์ ชาวมุสลิมจะเฉลิมฉลองแสดงความปลาบปลื้มยินดีกันในวันรายอ
 เข้าใจรึยังล่ะหมวย”

“คล้ายวันตรุษจีนไหม้...เป๊ะจ๊ะ”

“ก็ไม่เชิงนะ วันตรุษจีนเป็นวันปีใหม่ของจีนไม่ใช่หรือ วันรายอไม่ใช่
 วันปีใหม่นะหมวย”

"افكه هاريرايا ايت فاءچيق؟" مواي ميوال دغن فراساءن

بيغ ايغين تاهو

"اووو! فركاتاءن هاريرايا ادله بهاس ملايو يغبرارتي هاري

برسوكا ريا، اورغ كمفوغ ممغكيل هاريرايا، دالم اكام اسلام اد

هاريرايا 2 كالي ستاهون يابيت هاريرايا فواسا دان هاريرايا

حج. هاريرايا فواسا ادله هاري اخير باكي مسلمين منوناين

عبادة فواسا، بيلا اخير بر فواسا، مك ادله هاريرايا، منكل

هاريرايا حج ادله هاري بيغ مسلمين منوناين عبادة حج

دكوت مكة مكرمة، هاريرايا مروفاكن هاري كبيران بيغ

ملمبغكن كسوكاءن باكي مسلمين، فهم اتاو تيدق مواي"

" سفرت هاريرايا چينا، فاءچيق؟"

"سأكن -اكن بكيتو، راي ايت سباني هاري تاهون

بارو باكي اورغ چينا ، تافي هاريرايا بوكن هاري تاهون بارو ،

مواي."

“ถ้าเป็นวันตรุษจีนเขามีวันจ่าย วันไหว้ และวันเที่ยว แล้ววันรายอ
คนมุสลิม เขาทำอะไรกันบ้างล่ะเป๊าะจี้”

“แหม...ช่างซักช่างถามจริง ๆ นะ หมวยนี่ ถ้าเป็นรายอปอซอ ตอนเช้า
ต้องทำซากาตก่อน หมวยเข้าใจมั๊ย คำว่า ซากาตนะ” หมวยส่ายหน้า

“ซากาต คือการให้ทาน ที่บ้านเราใช้วิธีให้ทานเป็นข้าวสาร แจกจ่าย
ให้กับคนยากคนจน จะมากจะน้อยก็ขึ้นอยู่กับฐานะของแต่ละคน
เหมือนกับหน้าที่ของเราต้องจ่ายภาษีนั่นแหละ คนที่มีรายได้อีกก็ต้องจ่ายมาก
คนที่มีรายได้น้อยก็จ่ายน้อย” เป๊าะจี้พยายามเปรียบเทียบให้เข้าใจง่าย ๆ ขณะที่
หมวยนั่งฟังด้วยความสนใจ

“เซนร่ ฮาริรายา จีน่า تردافت هاري ممبلي بله ، هاري
فيمهن، دان هاري فرليكهن. منكالا هاريرايا فول افكه مسلمين
ملاكوكن؟”

“ฮีمم! سوک منا ئ نه موای ، فد هاريرايا فواسا سيله
فاکي اکن مغلوارکن زکاة، فهام اتاو تيدق فرکاتاءن زکاة ايت،
موای؟” موای مغيلغ کفلا

“زکاة ايله صدقة، دکمفوغ کيت سلالو برصدقة دغن
بروفا براس، دبهاکي کفد فقير مسکين، جمله بايق اتاو
سدیکيت ايت ترهنتي کفد طرف کهيدوفن ماسيغ – ماسيغ
سفرت توکس کيت دالم ممباير حاصل فنذافاتن کيت، مريك يغ
اد فنذافاتن يغ بايق فسטי مغلوارکن بايق ، مريك يغ برفنذافاتن
رنده فسטי مغلوارکن بر جمله سدیکيت.” فاءچيق براوسها
مبوات فربنديغن سفایا موده دفهام، سدغکن موای مندغر دغن
فنه فرهاتين.

เป๊าะจีอธิบายเรื่องวันรายต่อ

“หลังจากนั้นก็ไปร่วมละหมาดที่มัสยิด” เป๊าะจีสังเกตเห็นหมวย
ทำหน้าง ๆ ก็เดาออกว่าสงสัยอะไร

“สงสัยคำว่าละหมาดใหม่้ย ละหมาดก็คือการสัการะต่อพระเจ้า
ยังงี้ละ คนมุสลิมทุกคนต้องละหมาดวันละห้าเวลา ในวันรายก็ต้องร่วม
ละหมาดพิเศษที่มัสยิด”

“อ้อ...เข้าใจแล้ว แล้วที่เขาบอกว่าไปมาหยังละ เหมือนกับไป
ละหมาดหรือเปล่า...”

“มาหยังเป็นภาษาใต้ มาจากคำว่า ซมายังในภาษามลายู ส่วน
ภาษาไทยเรียกว่าละหมาดหรือนมาซ ก็อย่างเดียวกันนั่นแหละ”

فاء چيق مغهورا يکن تنتغ هاريرا يا سلنجوتن
"کمدين اکن فرکي سمبيغ برجماعة دمسجد" فاء چيق نمفق
موک مواي مبيغوغ، تافي اي تاهو افکه يغ مبيغوغکن مواي.
"مسکيل تنتغ سمبيغ.. بوکن؟ ، سمبيغ اياله فيمباهن کفد
الله ، ستيا ف مسلمين فسقي منديريکن سمبيغ 5 وقت سهاري،
اد فون دهاريرا يا دستکن سمبيغ دمسجد."
"او وو!!... سو ده فهم، تافي... فرکاتان مايغ ، ادکه
سام دغن فرکاتان سمبيغ؟"
"مايغ ادله سبوتن تمفاتن ، براصل دري بهاس ملايو ياءيت
سمبيغ، ادفون بهاس تهاي دفقکيل لاءماد اتاو نماز، کسموان
ادله سام ساج."

“หลังจากละหมาดเสร็จเขาทำอะไรต่อละเป๊าะจี้” หมวยเริ่มสนุกกับการฟังเป๊าะจี้เล่า

“ละหมาดเสร็จ ก็ต้องนั่งฟังคุตบะฮ์ให้จบก่อน”

“อะไรนะคะ” หมวยสงสัย

“อ้อ...คุตบะฮ์คือการบรรยายหลักธรรมทางศาสนา ถ้าเป็นวันฮารีรายอ ก็จะมาบรรยายเกี่ยวกับความสำคัญของวันรายอว่าเราควรทำอะไรบ้าง”

“อ้อ...เหมือนที่พ่อแม่ไข่นัยบอกไว้ ถ้าไปวัดก็ต้องฟังพระเทศน์ด้วย จึงจะได้บุญ หมวยเข้าใจแล้วละ”

"سلفس سمهېغ مريك اكن بربوات اف فول ، فاجيق؟"
مواي مولاءي مينت مندغر هوراين فاءچيق.
"بيلا سلساي دري سمهېغ دکهندکي مندغر خطبة سمفای
تمت"

"اف !!؟ مواي مسکيل
" اووو!!... خطبة اياله چرامه اکام، جک فد هاريرايا اکن
ميمفایکن تنتغ کفنتيغن هاريرايا دان توکس - توکس
دهاريرايا "
" اووو!!... سفرت ايوباف کاي نوي فرنه منچريتاکن
بهوا جک فرکي کوات کيت فسقي مندغر چرامهن سامي ،
مک اکن فراوليهي فهلا، مواي سووده فهام"

“แล้วไม่มีอะไรที่สนุก ๆ ทำบ้างเลยหรือเป๊าะจี้” หมวยพยายาม
ให้เป๊าะจี้เปลี่ยนเรื่องพูด

“มีสิหมวย วันรายอเป็นวันแห่งความปิติยินดี จะมานั่งเศร้าทั้งวัน
ได้ยังไงละ หมวยรู้มั๊ยว่า ในวันรายอทั้งเด็กและผู้ใหญ่จะพากันแต่งตัวด้วย
เสื้อผ้าชุดใหม่ที่สวยที่สุด”

“ใช่เป๊าะจี้ หมวยรู้ค่ะ ก็เห็นทุกปี ผู้ชายใส่เสื้อแขนยาว นุ่งโสร่งหรือ
กางเกง และใส่หมวกกะปิเยาะ หมวยชอบดู ผู้หญิงแต่งตัว ผ้าลายดอก
ก็สวย ลายปักก็สวย ยิ่งผ้าคลุมผมด้วยแล้ว ช้วย สวย วันรายอนี้ มีสิสัน
สวยดิเนะเป๊าะจี้ เขาแต่งตัวสวย ๆ เพื่อไปเที่ยวกันใหม่”

“تيدق اد فرکارا یغ میوکاکن هاتي که. فاءچیق؟” موای
بر اوسها سفایا فاء چیق مغالیهکن تاجوق فربولن.
”یا...میمغ اد موای. هاریرایا ادله هاری برسوکاریا،
کناف اکن منغوغ سفنجغ هاری، تاهوکه موای، فد هاریرایا
ایت کانق - کانق دان اورغ دیواسا اکن برفکاین بارو دان
یغ فالیغ چنتیق سکالی“
”میمغ فاءچیق، موای تاهو دان نمفق ستیاف تاهون،
للاکی اکن بر باجو تاغن فنجغ، ماکای کاءین ساورغ اتاو
سلوار، دان بر کفیه. موای سوک ملیهت قوم فرمفوان ماکای
فکاین، کاءین بر بوغا فون چنتیق، جاهیتن بوغا فون ایلوق، لبیه
- لبیه لاکی کاءین تودوغ کفلا ساغنتتت چنتیق، دهاریرایا
بکینی اکن کلیهاتن برورنا ورنی. فاجیق، مریک برفکاین
چنتیق ایت اونتوق فرکی بر کیله بوکن؟“

“จะบอกว่าไปเที่ยวก็ไม่ถูกกันนะ ที่จริงเขาไปเยี่ยมญาติผู้ใหญ่ หรือเยี่ยมเพื่อน เวลาเจอกัน เขาก็จะชلامกัน พร้อมกับทักทายว่า ชلامัตฮารีรายอ ซึ่งแปลว่า สวัสดิ์วันฮารีรายอ และกล่าวขอมาอัฟ”

หมายรู้ว่าชلام คือการยื่นมือสัมผัสกัน แต่หมายก็มีคำถาม

“ขอมาอัฟคืออะไรคะ หมายไม่เคยได้ยินคำนี้มาก่อนเลย”

“ขอมาอัฟก็คือการขออภัย คนเราอยู่ร่วมกันทั้งปีคงต้องมีการ กระทบกระทั่งกันบ้าง บางทีถึงขั้นโกรธกันทะเลาะวิวาทกัน พอถึงวันรายอ ทุกคนจะมาขออภัยและให้อภัยซึ่งกันและกัน”

" ناء كات بركيله فون اكنق بوكن، سبنرث مريك فرکني
منزيارهي اورغ توا ، اتاو تمن - تمن ، بيلا مريك برجومفا ،
مريك اكن برسالم - سالمن، سرايا برکات سلامت هاريرايا
دان ساليغ مینتاء معاف"
" مواي تاهو برسالم ايت اياله مغهولوردان ممکنگن تاغن،
تافي مواي ايغين تاهو"
" اف ارتي مینتاء معاف، مواي تاء فرنه دغر فرکاتاء
اين."

"مینتاء معاف اياله مغهارفکن کمعافن، بيلا کيت هيدوف
برسام دسفنچغ تاهون ، مک سدیکيت سابق اد سنتوه مینتوه
داننارا ساتو سام لاءين، یغ کادغکالا سمفای برکلاهي دان
برباله، اوله ايت بيلا تيبا دهاريرايا ستیاف اورغ اکن
مغهولورکن کمعافن دان مینتاء کن کامفونن."

“เป๊าะจี้คะ อย่างวันตรุษจีนเขาทำขนมแข่งกัน แล้ววันรายชื่อเขาทำขนมอะไรกันบ้างมั๊ยคะ” พอลถามถึงเรื่องขนม หมวยเริ่มหิวขึ้นมาทันที

“แหม เข้าใจถามนะหมวย สงสัยชักหิวแล้วละซี เรื่องขนมของกินนี่นะ เป๊าะจี้รู้เฉพาะในสามจังหวัดภาคใต้เท่านั้นนะ ส่วนใหญ่เขาก็ทำอาหารคาวหวานทั่วไปนั่นแหละ แต่ที่พิเศษก็คือ เขาทำตูปีะ”

“ตูปีะคืออะไรคะ เป๊าะจี้” หมวยถามด้วยความสงสัย

“ตูปีะ คือข้าวต้ม ทำจากข้าวเหนียวนึ่งพอสุก ห่อด้วยใบกะป้อเป็นรูปสามเหลี่ยมแล้วนึ่งให้สุกอีกทีหนึ่ง เอ...เป๊าะจี้คิดว่าหมวยคงเคยกินนะ”

“เคยกินคะ หมวยนี่ก็ออกแล้ว ไข่นุ้ยเคยเอามาฝาก แต่ที่บ้านไข่นุ้ยเขาเรียกว่าต้มมะเป๊าะจี้”

“ใช่แล้ว ต้มเป็นภาษาใต้ ตูปีะเป็นภาษามลายู คนไทยพุทธเขาทำกันในวันสารทเดือนสิบ แต่รสชาติไม่เหมือนกันนะ”

“فاءจี้..! فد هاريرايا جينا اكن مموات كوءيه موءيه ،
كالو هاريرايا اسلام، مريك اكن مموات اف مكان؟” بيلا
ميبوت تنتغ كوءيه، مواي مولاي راسا لافر.
“هيمسم!! فنداي برتا... اكن سوده لافر نففقن، تنتغ
مكان اين ، فاءجیق تاهو ها 3 دسکيتز 3 ويلايه سلاتن اين
ساج، كبايقن مريك اكن مغادكن كوءيه موءيه ، تافي يث
استيميو سكالاي اياله كتوفت.”
“افكه دي كتوفت فاءجیق؟” مواي برتا ډغن فنوه
كحيران.

“كتوفت اياله براس فولوت دكوكوس همفير ماسق،
دبرغكوس ډغن داون فالس بروفا تيك فرسكي دان
دكوكوس سكالاي لاكي هيغك ماسق. ايه ...فاءجیق راسا
مواي فون فرنه ماكن”

“يا .. فرنه ماكن ، مواي سوډه ايغت ، كاي نوي ممبريش
سباكي بواه تاغن، تافي دكمفوغ كاي نوي دفغكيل توم ،
فاءجیق”

“ يا ميمغ ، فركاتان توم ايت ادله بهاس تهاي تمفاتن،
منكل كتوفت ادله بهاس ملايو، تهاي بوذا اكن ممواتن فد
فرايادن بولن سفولو، تافي راسا دان كچافنن تيدق سام”

“วันรายอเขาไม่จัดงานให้เด็ก ๆ ได้เล่นสนุก ๆ กันบ้างเลยหรือเป๊าะจี้
หมวยจำได้ว่า ตอนอายุเท่าไข่น้อย เตี้ยเคยพาไปเที่ยวงานตรุษจีนทุกปี ได้เล่น
ม้าหมุน ได้ขึ้นชิงช้าสวรรค์ สนุกมากเลย”

เป๊าะจี้ อธิบายเพิ่มเติม

“ในวันรายอ บางหมู่บ้านก็จัดกิจกรรมให้เด็ก ๆ ได้เล่นสนุกเหมือนกัน
มีการแข่งกีฬา แลกของขวัญ และ กิจกรรมบนเวทีเยอะเยอะ”

"فد هاريرايا مريك تيدق مغاند فيستا كغد كانق - كانق،
اتاو تماشا كه فاءچيق؟ مواي ترايغت كنتيك مواي برعمور سبايا
كاي نوي دولو، باف فرنه ممباوا كفيستا راي چينا، دسان
دافت برمادين كودا فوسيغ، بواي فوسيغ، ساغت كمبيرا دان
سرونق سكاللي"

فاءچيق تروس ميمبوغكن هورايين لاكي
"دهاريرايا سنغه - سنغه كمفوغ اكن مغاندكن فيستا
ككياتن اونتوق كانق - كانق برسوكاريا ، اد فرلاوان
سوكن، توكر منوكر بواه تاغن دان ادجوك فيستا داتس فنتس
يغ بكيتو ميرونقكن"

“แล้ววันที่ผ่านมาน่ะเป็นรายอไหนล่ะเป๊าะจี้” หมวยนึกขึ้นมา
ได้ว่าเป๊าะจี้บอกว่่าที่หายหน้าไปเพราะเป็นวันรายอ

“เป็นวันรายอฮัจยีไง อ้อ...เป๊าะจี้ลืมแล้วว่า วันรายอที่ผ่านมานี้
คนมุสลิมเขาทำกุรบานด้วย”

“กุรบานคืออะไรคะ” หมวยสงสัยอีกแล้ว

“กุรบานคือการเชือดสัตว์ เช่น วัว แพะ แกะ เพื่อเอาเนื้อมา
แจกจ่ายให้คนจน การกุรบานเป็นการเสียสละสัตว์ที่เราเป็นเจ้าของ
ต้องเลือกตัวที่ดีที่สุดด้วยนะ อย่างเช่นเป๊าะจี้เลี้ยงแพะ ก็ต้องเลือกแพะ
ตัวที่สวยและดีที่สุดมาเชือดเพื่อเอาเนื้อมาแจกเป็นทาน”

ไปนั้ยซึ่งหลบอยู่หลังร้านได้ยินเสียงเป๊าะจี้พูดว่่าเชือดแพะ
เพื่อเอาเนื้อมาแจก ทำให้นึกถึงเจ้าแพะน้อยที่หายไปขึ้นมาทันที

"فد هاريرايا يغ تله لفس ايت ، هاريرايا اف فاءچيق؟"

مواي ترايغت بهوا فاءچيق تيدق اد درومه ، کران اي
برهاريرايا .

"هاريرايا حج ، اووو!.. فاءچيق ترلوف منچريتاکن بهوا

دهاريرايا يغ لفس ايت فارا مسلمين مغادکن عبادۀ قربان"

"اف دي قربان؟" مواي برتا ن لاكي .

"قربان اياله ساتو عبادۀ فيمبيلهن سفرت لمبو ، كمبيغ ،

بيري-بيري ، سفاي دبهاکيکن داکيغ -داکيغ ايت کفد فقير

مسکين . قربان ادله فقربانن بيناتغ يغ کيت ميليکي ، ميليۀ بيناتغ

يغ ترباءيق ، سفرت فاءچيق منترنقکن کمبيغ ، مک اکن ميليۀ

کمبيغ يغ ابلوق دان ترباءيق سکالي اونتوق دسمبيلهن دان

دبهاکيکن داکيغ ايت سباکي صدقۀ"

کاي نوي يغ برسمبوي دبلاکغ کدای ايت ، مندغر سوارا

فاءچيق مغاتکن تنتغ فيمبيلهن کمبيغ دان فمبهاکين داکيغ ، اي

ترايغت کاي نوي کفد انق کمبيغ يغ تله هيلغ ايت .

หมวยก็คิดเหมือนไข่ม้วน จึงตัดสินใจถามเรื่องเจ้าแพะน้อย

“หมวยอยากรู้เรื่องแพะต่อเนะเป๊าะจี้ คือว่า...”

“พอแล้วหมวย เป๊าะจี้คุยเพลิน...ลืมไปว่าวันนี้วันศุกร์ เป๊าะจี้ต้องรีบไปละหมาดที่มัสยิดเอาไว้อ่อยคุยต่อวันหลังนะ” เป๊าะจี้วางเงินค่าโกปีให้หมวยแล้วเดินออกจากร้านไป

مواي ترفكير سفرت كاي نوي، لالو منا ث خبر تنتغ انق كميغ
"مواي ايغين تاهو تنتغ كميغ، فاءچيق !!... ياءيت"
" اووو... مواي !!... فاءچيق برچاكف فنجغ، فاءچيق ده
ترلوف بهوا هاري اين هاري جمعة، فاءچيق مستي سكر
كمسجد اونتوق برسهيغ جمعة، نني كيت بربول سمولا فد
هاري لاءين" فاءچيق ملتق دويت هرك كوفي كفد مواي، دان
كلوار دري كدائي ايت.

“ไฮ...ไฮ...เจ้าแพะน้อยของไฉนุ้ยถูกฆ่าตายแล้ว” หมวยกอดปลอบใจไฉนุ้ย

“ ھووو ھوووو...!! انق کمیغ کای نوی سوده دسمبلیه
..!!؟؟ ” موای مملوق کای نوی دان موجودکن هاتیش.

หลายวันผ่านไป เป้าะจีมานั่งจิบน้ำโกปี สังเกตเห็นความผิดปกติของหมวและ
ไข่น้อยไม่ทักไม่ทายเหมือนเคย จนน่าสงสัย ในที่สุดเป้าะจีทนไม่ไหวจึงถาม

“นี่หมวย พวกเอ็งเป็นอะไรไป เจ้าไข่น้อยอีกคน ไม่พูดไม่จา
มองเป้าะจีเหมือนคนไม่รู้จั๊ก มันเรื่องอะไรกัน...ฮี้”

“เป้าะจีใจร้าย” ไข่น้อยเริ่มต้นด้วยความโกรธ

“ใช่...เป้าะจี ใจร้ายที่สุด” หมวยเสริม

“อะไรกัน พวกเอ็งพูดอะไรกัน เป้าะจีไม่เข้าใจ”

“เป้าะจีฆ่าเจ้าแพะน้อย” ไข่น้อยพูดด้วยเสียงสิ้นเครื่องน้ำตาคลอ

แล้ววิ่งออกจากบ้านไป

“มันตายแล้วใช่ไหม เป้าะจี” หมวยพูดด้วยเสียงสิ้นเครื่องน้ำตาคลอ

แล้วเดินเข้าบ้านไป

برالو ببراف هاري، فاءچيق داتغ مينوم كوفي لاکي، سرت
مرهاتي کتيدق بياسان فد موك مواي دان کاي نوي. تيدق
منا ن تکور منکور سفرت بياس، اخير ن فاءچيق تاء صبر لاکي
لالو منا ن

“ني .. مواي !!! افکه برلاکو فد کامو برسام کاي نوي،
مليهت فاءچيق سفرت اورغ لوار يغ تاء فرنه دکنل، افکه
سبيث!!!”

“ هاتي فاءچيق جاهت ” کاي نوي مولاکن دغن فنوه
کمارهن

“ يا.... هاتي فاءچيق جاهت سکالي ” مواي منمبه
“ اف ني!!! اف يغ کامو کات؟ فاءچيق تاء فهمام ”

“ فاءچيق ميمبليه اتق کميغ ” کاي نوي برکات دغن نادا
سوارا ترسدو - سدو دان فيفي دباسهي اوليه ايرمات، سرت
لاري کلوار دري کدای.

“ دي تله ماتني بوکن؟ ، فاءچيق ” مواي منا ن دغن سوارا
ترسدو - سدو دان اير مات مغالير سمبيل برجالن ماسوق
کيلاکغ کدای.

วันรุ่งขึ้น

“มีใครอยู่ไหม”

เป๊าะจี้แก๊งร้องเรียกที่หน้าร้าน ทั้ง ๆ ที่เห็นหมวยและไข่น้อยนั่งอยู่ในร้านด้วยกัน ทั้งสองคนยังทำท่างอนเป๊าะจี้ไม่หาย

“เออ...อยู่กันทั้งสองคนเลย เป็นไงหมวย แล้วเจ้าไข่น้อยล่ะสบายดีไหม”

หมวยและไข่น้อยหันหลังไม่ยอมมองหน้า ไม่ยอมพูดยอมจา

“เอ...ไม่มีใครพูดกับเป๊าะจี้สักคน... ทำไงดีนะ เจ้าแพะน้อย... อย่างนั้นเรากลับบ้านกันดีกว่านะ”

فد کایسوقکن هاري

"سیاف اد ددالم؟"

فاءچیق سغاج ممغکیل ددفن کدای، فد حال ای نمفق موای دان
کای نوي براد ددالم کدای، کدوا-کدوا ن ماسیه برکاداءن
ماره

" اوو..! اد کسموان ، اف خبر موای؟ کای نوي

صیحة؟... یا " موای دان کای نوي ممالیغ بلاکغ دان ممیسو
سریبو بهاس.

"ایه ه ه ه...!! تیدق سیاف برچاکف دغن فاءچیق ...

باکایمان ناء بوات... یا انق کمیغ. کالاو بکیتو ماريله کیت
بالیق کرومه "

“เจ้าแพะน้อย” ไข่น้อยร้องเสียงหลงด้วยความดีใจเมื่อเห็นเจ้าแพะน้อย
กำลังกระโดดอยู่ข้างเป้าะจี

“แบะ... แบะ...” เสียงเจ้าแพะน้อย ร้องทักไข่น้อย ไข่น้อยวิ่งไปอุ้ม
แพะน้อยทันที หมวยวิ่งตามไปติด ๆ ทั้งหมวยและไข่น้อยกอดเจ้าแพะน้อย
ด้วยความคิดถึง

“เจ้าแพะน้อยหายไปไหนมา ไข่น้อยกับเจ้หมวยคิดถึงมาก ๆ เลย”
หมวยหันมามองหน้าเป้าะจี

“ทางจังหวัดมาขอตัวแม่เจ้าแพะน้อยไปออกงานหลักเมือง เห็นว่า
รูปร่างดี อ้วนท้วนสมบูรณ์ เป็นแม่แพะตัวอย่าง นี่คงเป็นเพราะกินกล้วย
ของเอ็งมั้ง” เป้าะจี้มยิ้ม

" انق كميڭ!!" كاي نوي ملومفت فركاتاءن دغن سوارا
يغ كميڭرا ، افيل مليهت انق كميڭ ايت ملومفت -ملومفت
دتفي فاءچيق.

"بيك ... بيك..." سوارا انق كميڭ ساكن - اكن
منكور كاي نوي. كاي نوي تروس مندوكوڭ انق كميڭ ايت،
مواي برلاري دري بلاكڭ، مواي دان كاي نوي ملوق انق
كميڭ دغن فنوه كمسراءن.

" كمان كاو فركي يا انق كميڭ!... كاي نوي دان
مواي ترميمفي -ميمفي كغد كاو" مواي مندڭ موك فاءچيق.

" فيهق چغواد مينجم بوات سمنتارا ، مغمبيل ايو كميڭ
اونتوق دفا مير ددالم فرايادن توروس نكري، كران روفان
سيكق ، كموق، منجادي كميڭ مثالي، موغكين بر فونچا دري
اي ماكن فيسڭ يغ كامو باوا فد هاري ايت" فاءچيق مغوكير
سيوم.

“หมวยคิดว่าเป๊าะจี้เอาเจ้าแพะน้อยไปฆ่าในวันฮารีรายอเสียแล้ว
สงสารไข่นุ้ย ร้องให้ทุกครั้งเมื่อพูดถึงเจ้าแพะน้อย”

“เฮ้ย เป๊าะจี้ทำยังงั้นไม่ได้หรอก เจ้าแพะน้อยยังเป็นลูกแพะ ศาสนา
เขาห้ามไม่ให้ฆ่าลูกสัตว์มาทำอาหาร”

เป๊าะจี้หันมาทางไข่นุ้ยที่กำลังกอดลูกแพะไม่ยอมห่าง

“ตอนนี้เจ้าแพะน้อยหย่านนมแม่แล้ว เป๊าะจี้จะยกเจ้าแพะน้อยให้เลี้ยง
เอาใหม่ไข่นุ้ย”

“เอาซี...เป๊าะจี้ ให้จริง ๆ นะ ขอขอบคุณมากครับ เป๊าะจี้ใจดีที่สุดใน
โลกเลย” ไข่นุ้ยวิ่งไปกอดขาเป๊าะจี้ด้วยความยินดี

“เฮ้ย... เบา ๆ เดี่ยวผ้าโสร่งเป๊าะจี้หลุด” ทุกคนหัวเราะพร้อม ๆ กัน

”مواي سغك فاءچيق تله مغربانكن انق كميخ ايت
دهاريرايا، كاسيهن كفد كاي نوي، سلالو مناغيس بيلا مپوت
تنغ انق كميخ ايت“

”هاي...!!! فاءچيق تيدق برتيندق سفرت ايت، انق كميخ
ايت ماسيه بايي لاکي، اکام لارغ مپمليه انق بيناتغ اونتوق
دجادیکن مکانن“ فاءچيق فالیغ موک کاءره کاي نوي یغ
سنتیاس مملوق انق کمیخ ایت.

”سکارغ انق کمیخ ایت ده تیدق مپوسوایبون لاکي،
فاءچیق اکن هدیهنکن انق کمیخ ایت کفد مو، کاي نوي ماءو
اتاوتیدق؟“

” ماءو له...!! فاءچیق برچاکف بنر، تریماکاسیه فاءچیق،
فاءچیق اورغ باریق سکالی دالم دنیا“ کاي نوي مملوق کاکي
فاءچیق دغن فنوه ککمیرادن.

” هاي... فرلاهن سدیکیت ، ننقی کاءین ساروغ
فاءچیق ترلوجوت“ ستیاف اورغ کتاوا برسام - سام.

เรื่องและภาพประกอบ : ผศ.นิคโคเละ ระเด่นอาหมัด

ตำแหน่ง : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

- เป็นอาจารย์สอนศิลปะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ทำงานศิลปะอย่างต่อเนื่องจนได้รับเกียรติประกาศเป็นศิลปินดีเด่นสาขาทัศนศิลป์(จิตรกรรม) ปี พ.ศ.2544 มีความถนัดพิเศษทางด้านกราฟิกภาพทิวทัศน์แนวอิมเพรสชั่นนิสต์
- เคยมีผลงานการตูนการเมือง ทั้งในหนังสือพิมพ์รายวันไทยแลนด์ และหนังสือรายสัปดาห์ปฏิญาณ
- เป็นนักเขียนเรื่องสั้น ตีพิมพ์ลงในสตรีสารหลายเรื่อง นามปากกา“ฟูกันจีน”
- เป็นนักเขียนในคอลัมน์บันทึกด้วยปลายฟูกันในวารสารภาคใต้ธุรกิจรายสัปดาห์
- มีผลงานวิชาการทฤษฎีจิตรกรรมซึ่งเป็นหนังสืออ่านของนักศึกษาศิลปะในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ
- ปัจจุบันเป็นหนึ่งในจำนวนศิลปินที่ถูกเสนอชื่อเป็นศิลปินแห่งชาติ

ไข่นุ้ยกับแพะน้อยในวันฮารีรายอ

สมุดภาพนิทานพื้นบ้าน - ภาคใต้ 2 ภาษา (ไทย-มลายู)
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-974-88236-8-3

ผู้เชี่ยวชาญ-ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

ศ. สุธิวงศ • พงศ • ไพบลอย •

ผศ. ไพโรจน์ • สโมสร

คณะกรรมการอำนวยการ

ดร. สิริกร มณีนทร •

นางทัศนีย์ วงศ • พิเศษกุล

นางสาวเจียดฉัตรโถม ปรีพธ • พจนพิสุทธิ

นายวิวัฒน์ชัย วินิจจะกุล

นางสาวนันทนา เจริญศักดิ์

คณะกรรมการดำเนินงาน

ผศ.ดร. ชลภัส • วงษ์ • ประเสริฐ

รศ. สุกั -- 1 สุจฉายา

นายเรืองศักดิ์ ป. น. ประทีป

นายณัฐพร ศรีมุกด •

เรื่องและภาพ

ผศ. นิคโคเละ ระเด่นอาหมัด

พิสูจน์อักษร-ภาษามลายู

นายอับดุลรอเฮ็ด เจ. ละ. ละ

นายมุสตอฮา ดอมี

ออกแบบรูปเล่ม-จัดพิมพ์ และจัดจำหน่าย

บริษัท แพลน ฟอรั • คีตส • จำกัด โทรศัพท์ • 0-2591-8033 โทรสาร 0-2954-5350

พิมพ์ครั้งที่ 1 กุมภาพันธ์ 2550

จำนวนพิมพ์ 2,000 เล่ม

ราคา 135 บาท

เจ้าของโครงการ

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (สอว.)

สังกัดสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

ส่วนบริการ อาคารเซ็นทรัลเวิลด์ • ชั้น 8 Dazzle Zone

โทรศัพท์ • 02-257-4300 โทรสาร ต่อ 125

ส่วนสำนักงาน 999/9 อาคารสำนักงานเซ็นทรัลเวิลด์ • ชั้น 17 ถนนพระราม 1

โทรศัพท์ • 0-2264-5963-65 โทรสาร 0-2264-5966

www.tkpark.or.th

โครงการสมุดภาพนิทานพื้นบ้าน

มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก

โทรศัพท์ • 0-2805-0202 โทรสาร 0-2805-1308

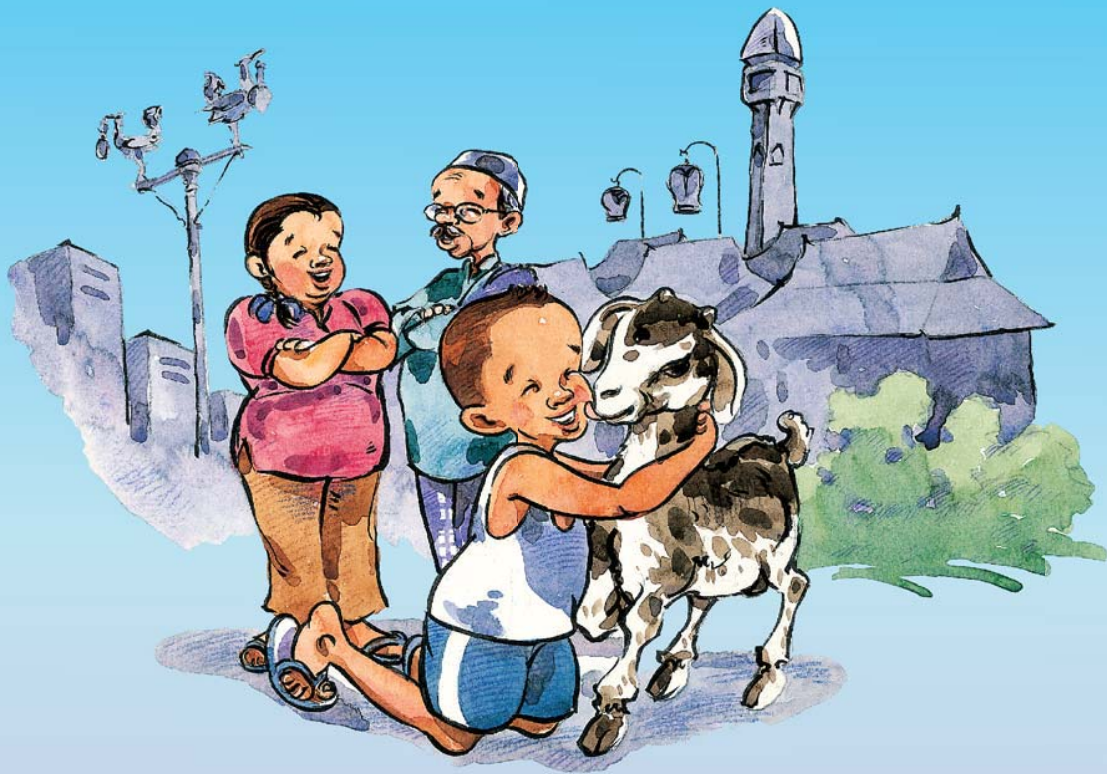
www.thaibby.in.th

เปิดโลกกว้างแห่งการเรียนรู้ บนรากฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น

การจัดตั้งอุทยานการเรียนรู้ส่วนภูมิภาค คือ การกิจสำคัญประการหนึ่งของ
สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ โดยถ่ายทอดบทเรียนการจัดการเรียนรู้ภายใต้บริบท
วัฒนธรรม และความสนใจที่สอดคล้องกันของคนในท้องถิ่น เพื่อกระจายโอกาสให้เด็ก
และเยาวชนไทยสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

สมุดภาพนิทานพื้นบ้านเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานเพื่อจัดตั้ง
อุทยานการเรียนรู้ส่วนภูมิภาค โดยสร้างเนื้อหาสาระในรูปแบบที่เด็กและเยาวชนสนใจ
ซึ่งสามารถสื่อให้เห็นความเป็นตัวของตัวเอง ได้รับรู้ถึงความหลากหลายทาง
วัฒนธรรมอันล้ำค่าในท้องถิ่น รวมทั้งการรักษาและสืบทอดมนต์เสน่ห์แห่งนิทานพื้นบ้าน

“นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าที่มีทั้งสาระ ความสนุกสนาน และจินตนาการ
สืบทอดกันมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นอันล้ำลึก มีความหมายต่อการเชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม
การดำรงอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และมนุษย์กับธรรมชาติ
เรื่องเล่าเฉพาะท้องถิ่น แต่สาระที่แฝงอยู่คือคติสอนใจ
ซึ่งเป็นความรู้สึกลึกที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทุกหนแห่ง”

9 789748 823683

135.-